

Stilte vinden

Het is *Primo Maggio*, Dag van de Arbeid in Rome, en 's ochtends loop ik in alle vroegte door het prachtige stadspark van de Villa Borghese. De vijver voor de achttiende-eeuwse in ionische stijl gebouwde Tempio di Esculapio ligt er roerloos bij. Het is stil op een van de drukste dagen in Rome. Dadelijk zijn park en stad weer van de trendy Romeinen, van de arme *refugees* met hun kleurige marktwaar, van de kwetterende toeristen met hun flitsende fotocamera's, van de luidruchtige festivals, de politiek geladen demonstraties en het onophoudelijke verkeer van trams, bussen en scooters. Een kakafonie van geluid, een orgie van kleur en geur. Maar nu nog even niet.

Dat 'nu nog even niet' is een verzuchting. De overmacht van het publiek, het magnetisme van de reclame, de aanzuiging van al wat de zintuigen beroert, het heeft iets onontkoombars. Rust is een schaars goed en het vergt forse inspanning om stilte te vinden. Toen ik de dag ervoor met onze studenten – voor een studiereis in Rome – de Kerk der Friezen inliep gaf dat weliswaar even rust, maar een dienst van een half uur is al snel lang en onrust zit ons kennelijk ook wat ingebakken.

Laten we duidelijk zijn: niet iedereen verlangt naar stilte en er is nog geen intrinsiek goed mee gediend. Maar omdat het tegendeel, 'de onrust', zich onontkoombaar aan ons op lijkt te dringen, is een belangrijke vraag of en hoe stilte niet alleen als schuilplek maar ook als grondhouding een plek in ons leven verdient. 'Verdiende rust' lijkt in ons calvinistische land voorbehouden aan pensionado's, die echter met zo'n aanbeveling zelf steeds minder uit de voeten kunnen. Kunnen we rust dus ook beleven zonder dat het resultaat van een prestatie is? Is er een balans waarin stilte en 'onstilte' elkaar in evenwicht houden?

Voor de redactie van *Handelingen* is dat niet slechts een contemplatieve maar ook een professionele vraag. Hoe stilte toe te laten in de drukke praktijken van onderwijs, zorg en kerk? Valt stilte in de onrust van de beroepsomgeving te realiseren, te bevorderen, te ontwikkelen? Uitdagende vragen, mooi beschreven en van antwoorden voorzien door diverse auteurs onder redactie van Theo van der Zee. Rust toegewenst bij het lezen, stilte bij het overdenken! <

*Hans (prof.dr. J.B.A.M.) Schilderman is hoofdredacteur van Handelingen en hoogleraar Religie en Zorg aan de Faculteit Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen van de Radboud Universiteit Nijmegen.
E h.schilderman@ftr.ru.nl*

